

aandeel van Rotterdam vastgesteld op 1250 schilden, terwijl het stadsbestuur van mening was dat dit aandeel niet hoger was dan 1200 schilden⁴³⁴). Op 19 augustus kwam meester Joost naar Rotterdam en kreeg van het stadsbestuur een maaltijd aangeboden⁴³⁵). Men zal moeite gedaan hebben om hem gunstig te stemmen. De stad had uiteindelijk succes bij haar verzet tegen de te hoge aanslag, want zij betaalde dat jaar slechts 1200 schilden. De bede werd in twee termijnen betaald. Op St. Jan betaalde de stad 500 schilden, omdat de vorige burgemeesters al 100 schilden als voorschot hadden betaald. Op Kerstavond werd de tweede termijn van 600 schilden betaald. Op bevel van de hertog moest weer een voorschot van 100 schilden betaald worden, wat afgetrokken mocht worden van het op de volgende St. Jansdag te betalen bedrag⁴³⁶). De tesorier en de stadhouder hadden om een voorschot van 200 schilden gevraagd. Op 13 november 1429 hadden Gijsbrecht Willemsz. en secretaris Hobbe Willemsz. hun toegezegd dat zij bereid waren om te kijken of zij dit bedrag bijeen konden brengen⁴³⁷). Uit de rekening blijkt echter dat de stad slechts 100 schilden als voorschot heeft betaald.

In de zomer van 1429 ontstonden moeilijkheden tussen Rotterdam en de tollenaar van Geervliet. Deze had Rotterdammers, die bier vervoerden, tegengehouden en beslag op hun goederen laten leggen. Op 19 september gingen burgemeester Hughe Nachtegael en Gijsbrecht Willemsz., samen met Boudijn Martijnsz., naar de tesorier in Leiden, met het verzoek de tollenaar te ontbieden om verantwoording af te leggen. Op 25 september gingen Hughe en Gijsbrecht, nu vergezeld door Claes Wiggersz., weer naar Leiden voor deze zaak⁴³⁸).

Hoe de zaak is afgelopen is niet bekend. De tollenaar had op zijn beurt ook last ondervonden van Rotterdammers. Met de burgemeester van Geervliet kwam hij naar Rotterdam om een procesdag vast te stellen, bij welke gelegenheid beide heren vriendelijk werden ontvangen door het stadsbestuur⁴³⁹). Omdat de ontvangst van de burgemeester en de tollenaar niet gedateerd is in de rekening, kunnen wij niet zeggen of deze kwestie ook rond september 1429 speelde en of er zodoende een verband tussen beide zaken bestond.

Leden van het stadsbestuur waren ook aanwezig op vergaderingen van tesorier, stadhouder en raad met de Hollandse steden, waar verscheidene onderwerpen van binnen- en buitenlandse politiek werden besproken. Een belangrijk onderwerp van gesprek vormden de zogenaamde zoenen van Utrecht, die een eind moesten